

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. Плевен, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20224430200067 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на ***, с ЕГН: ***** от *** чрез адв.
Й.Д. от АК – гр. Плевен против наказателно постановление № 21-0938-003415
от 10.09.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на
основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП,
чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложил на
***, глоба в размер на 20 лв.; глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право
да управлява МПС за срок от 3 месец и глоба в размер на 10 лв. за извършени
нарушения по чл. 116 от ЗДвП, чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП и чл. 100, ал.
1, т. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание, жалбоподателят ***, редовно призован, се явява
лично и с процесуален представител адв. Й.Д..

Адвокат Д. в хода на съдебните прения моли съда да отмени изцяло

издаденото наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно, като са изложени доводи в тази насока в жалбата.

Ответната страна по жалбата ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН - **ДОПУСТИМА** е.

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление № 21-0938-003415 от 10.09.2021 г. е издадено от *** Сектор „ПП“ при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 402291 от 31.08.2021 г., от който е видно, че в ***, кръстовище образувано от път за бл. *** и път за бл. ***, като водач на собствения си лек автомобил „Опел Астра“, с регистрационен номер *** извършва следното:

1. При движение по улица/ път/ за бл. *** извършва маневра завой на ляво за навлизане по улица/път/ за бл. *** до магазин за автостъкла „***“, блъска с предна дясна част на автомобила правилно движещият се плътно в дясно по - пътното платно поради липса на тротоар пешеходец ***, с ЕГН: *****, вследствие на което настъпва ПТП с телесна повреда по пешеходеца.

2. Като участник в ПТП с нанесена телесна повреда на пешеходец не остава на място на произшествието, не уведомява службите за контрол на МВР, като е установен в 10:50 часа пред бл. ***, ***

3. Не носи контролен талон към СУМПС.

-Нарушение на чл. 116 от ЗДвП;

-нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2 б. „а“ от ЗДвП;

-нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на

чл.42 и чл.57 ЗАНН.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описани са нарушенията и обстоятелствата, при които те са извършени, посочени са дата и място на извършване на деянията, както и нарушените заК.и разпоредби и нормата, въз основа на която е определена санкцията.

В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административно наказателното производство против него.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗАНН, актове за установяване на административни нарушения могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове или определените от ръководителите на ведомства, организации и др., на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия.

Кои са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител *** и в същия е отразено, че заема длъжността младши автоконтрольор към сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че

констатациите в АУАН съответстват на фактическата обстановка.

От показанията на актосъставителят и свидетелите по акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява категорично, че жалбоподателят е нарушил посочените в АУАН-а и НП-то разпоредби.

Горната фактическа обстановка описана в АУАН-а и атакуваното НП съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени в административно наказателната преписка към жалбата, протокола за ПТП и гласни доказателства - показанията на свидетелите ***, *** и *** и дадени в о.с.з.

Свидетелят *** е категоричен в авторството на извършеното нарушение от страна на жалбоподателя, като заявява, че фактическата обстановка е установена от прегледаната камера обхващаща мястото на нарушението.

Свидетелят *** е свидетел очевидец на нарушението, тъй като случайно се е намирал на мястото на инцидента.

Фактическата обстановка, която той изнася пред съда е тази, която надлежно е посочена в съставения АУАН и в последствие пресъздадена в издаденото НП.

По визираното в т.1 от НП-то административно нарушение по чл. 116 от ЗДвП:

Видно от текста на издаденото НП жалбоподателят *** е обвинен за допуснато от него нарушение на разпоредбата на чл.116 от ЗДвП, която гласи, че водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с червено-бял бастун и към престарелите хора.

От редакцията на цитираната разпоредба става ясно, че се касае за текст включващ общо правило за поведение, като от фактическа страна са описани от страна на полицейските служители конкретните действия и бездействия от страна на жалбоподателя, които той допуснал, като с поведението си на пътя, като същият е бил непредпазлив към пешеходеца *** *** и в резултат на

което в крайна сметка се е стигнало до реализиране на травматични увреждания за нея.

За извършено нарушение на **чл. 116 от ЗДвП** – законът предвижда **ГЛОБА** в размер на **200 лева**, на основание **чл.179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП**;

Съдът счита, че административно-наказващия орган правилно е подвел установените от него факти под хипотезата на чл. 116 от ЗДвП и на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

По визираното в т.2 от НП-то административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на **чл.123, ал.1 от ЗДвП**, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: т.2 - когато при произшествието са пострадали хора: а) да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи.

В **чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП** е посочено, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие.

Въз основа на установената фактическа обстановка, както и от показанията на актосъставителя и свидетеля по АУАН-а, съдът счита, че на дата, час и място жалбоподателят *** е напуснал местопроизшествието, без да уведоми компетентната служба на МВР и да изчака пристигането на екип, който да изпълни заК.ите си правомощия. Така водачът *** е нарушил задължението си по **чл.123, ал.1, т.2, б.”а” от ЗДвП**, с оглед на което правилно ***а на Сектор „ПП“ - Плевен е приел за установено извършването от страна на жалбоподателя описаната в АУАН-а и НП-то административно нарушение.

От показанията на разпитаните по делото свидетели по един несъмнен и категоричен начин се установява, че жалбоподателят дори от своя страна не е спрял, за да установи какви са последиците от произшествието, но този факт е ирелевантен от гледна точка на въпроса за наличие на допуснато от страна на жалбоподателя нарушение на вмененото му с разпоредбата на **чл.123, ал.1, т.2, б.”а” от ЗДвП** задължение да уведоми компетентната служба на

Министерството на вътрешните работи, като водач на пътно превозно средство – участник в ПТП, когато при произшествието са пострадали хора, каквато именно е настоящата хипотеза. Нещо, което в случая не е изпълнено от негова страна, поради което в съответствие с материалния закон е ангажирана отговорността му.

В случая е дадена правилна квалификация с конкретно отразени относими норми, които кореспондират с обстоятелствената част на наказателното постановление, предвид което е изпълнено изискването на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН от формална страна, а по същество административното нарушение е доказано от обективна и субективна страна.

Жалбоподателят *** не е ангажирал по делото абсолютно никакви доказателства, оборващи констатациите на административно-наказващия орган относно описаното в НП-то нарушение, с оглед на което и при анализа на доказателствата по делото се налага категоричния извод, до който е достигнал и АНО, че жалбоподателят е извършил процесното нарушение.

По визираното в т. 3 от НП-то нарушение – чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Съставът на нарушението по чл. по чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП урежда изпълнително деяние, което го определя като формално нарушение, на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

С факта на неизпълнение на дължимото правомерно действие обективният състав на нарушението е осъществен.

По силата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, както и да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

След като е управлявал лек автомобил, без да носи контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство, жалбоподателят несъмнено е нарушил виновно разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което правилно е наказан на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП с определения от закона размер на глобата – 10 лева.

Съдът счита, че не са налице основания извършените от страна на жалбоподателя нарушения по ЗДвП да бъдат счетени за маловажни по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като същите не се отличават с по-малка тежест от обичайните нарушения от този вид.

Административно наказващият орган правилно е съобразил размера и вида на наложените наказания, като съдът напълно споделя това становище.

Съдът счита, че вменените във вина на жалбоподателя административни нарушения са доказани по безспорен и несъмнен начин.

По изложените съображения, предвид липсата на основания за отменяване или изменяване на наказателното постановление, и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0938-003415 от 10.09.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложил на ***, с ЕГН: ***** от ***, глоба в размер на 20 лв.; глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месец и глоба в размер на 10 лв. за извършени нарушения по чл. 116 от ЗДвП, чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____